

Блжгарски Лазаръ и Врѣбница. Въ церкви даютъ вербу, связанную въ пучкахъ вмѣстѣ съ цвѣтами; ее приносятъ домой и ставятъ предъ образами. Молодыя дѣвушки, убранныя цвѣтами ходятъ по домамъ къ своимъ роднымъ, и носятъ корзинки, куда собираютъ яйца. Имъ даютъ бѣлое яичко, хлѣбъ который называется *кукла*, серебряную или золотую монету и разныя фрукты. Дѣвушки поютъ:

Ой Лазаре, кекере!
Кекни ми ѣйце въ кошникъ-тъ.

т. е. просятъ Лазаря, чтобы имъ наполнилъ корзинку яйцами.

Въ Западной Болгаріи дѣвушки поютъ хозяйну и хозяйкѣ: дома:

Стари Яно

Вино пикеть,

Подъ вишница

Черешница.

Яновица до колѣна,

Сѣнь, сѣнови

Слуга служатъ,

Мили снахи

Диванѣ стоятъ,

Мили керки

Ручекъ носать.

Долетѣле

Два сокола;

Собориле

Дутѣ отъ вишна,

Нарасиле

Чаша съ вино;

Ми извика

Стари Яно,

Ма негови

Те сѣнове:

„Бре сѣнове,

„Мои чеда!

„Що стоите,

„Що гледате

„*Делѣ* земите

„Лукъ и стрѣли,

„Устрѣдайте

„Два сокола.“

Отговария,

Два сокола:

„*Не мой* Яно

„Не грѣши сѣ!

„Не сме дошле

„За стрѣляне;

„Отъ далеко

„Сме долетѣле,

„Прелетѣхме

„И доборъ гласъ

„Сме донѣсле:

„Мй сме чуле

„Че ти имашъ

„Сѣнове за женѣ,

„Мили керки

„За мжжене,

„Ми сме дошле

„Да струваме,

„Строй да строваме,

„Прѣстенъ да меняваме;

„Илъ за сѣна,

„Илъ за керка.“